

זכרון תורת משה

אכסניה לתורה וחסידות

י"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב
מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקללה"ה זיע"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

פרשת וילך - שובה - יזה"כ
ו' תשרי תשע"ג

גליון תקפ"ד

זמני כניסת ויציאת השבת

ר"ת	מוצ"ש	הדה"נ	
בני ברק	7:14	6:16	
ירושלים	7:12	6:01	
בארא פארק	8:05	6:39	
לאנדאן	7:48	6:45	8:10

וילך משה וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל (לא, א) וצריך ביאור מהו וידבר והרי כתיב ויאמר אליהם ומהו וילך וכי מהיכן ולהיכן הלך ומהו את הדברים האלה הא ממילא שומעים מה דיבר שזוהו מה שכתוב אחרי זה,

שיחת קודש
מז"ק כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

פרשת וילך תש"ע תשס"ג
בארא פארק - לייקווד - ארה"ב

וזה צריך להביאנו ליד מוסר און צו שטייגען, שאם הוא היה כל כך גדול בזה אף אנו צריכים להתחזק בתורה ויראה ולשמח איש את רעהו לחזקו ברו"ג וכדרך כל

אלא וילך אתה להשמיע שמשו רבינו ע"ה היה כהצדיקים שהולכים כל ימיהם מדרגה לדרגה ומתעלים כסדר בעבודת השם יתברך, ולכן מעידה עליו תורה"ק שכמו שהלך והתעלה כסדר ביומו זה האחרון כך היו כל מאה ועשרים שנה בעליה תמידית של מי יעלה בהר ה'.

הזיסע צדיקי אמת. (תש"ע) ***
בפסוק "וילך משה וידבר" וגו', יש ליתן לב מהו דכתיב וילך משה שלא נמצא בכל התורה כולה שהלך משה לישראל כשרצה לדבר עמם בצוות המקום, אלא הם היו באים אצלו.

וזהו את הדברים האלה שכמו שדיבר כאן דברי חיוזק ואמונה כך כל ימיו שדיבר היה זה גם כן את הדברים האלה: שתמיד היו דיבוריו לחזק את ישראל בתורה ואמונה ויראת שמים.

ויוכן ע"ד הידוע כי יש מדרגות בעובדי ה' ביראיו ובאוהביו, שמתחיל תמיד כי לא יצא ידי חובתו נגד הבורא ית', כי בכל יום ויום מחמת יראתו והשגתו בגדולת הבורא ב"ה, המתרבים ומתגדלים ומתוספים תמיד בכל יום, הוא מכיר שכל מה שהוא עובד ה' כמוהו כאין הוא כנגד החיוב שהוא מחוייב לעבדו, וכדבעי למיעבד לא עבד, ולכן הוא מחזיק את עצמו תמיד בבחי' חוטא ומקצר בעבודה, ולכן הוא מתאמץ תמיד לשוב בתשובה, ומשה רבינו לפני מותו תמיד עסק לחזק ולשמח אידישע קינדער,

למחרת יום הכיפורים - כולם שוין לטובה למחרת יום הכיפורים נקרא בפי ישרים בנינוי "גאט'ס נאמען", כדאיתא באשל אברהם (בוטשאטש אר"ה סי' תרכ"ד) בשם מרן הבעש"ט זיע"א, שהוא מצד שפוסקין לומר המלך הקדוש, ואומרים הקל הקדוש מאז והלאה. ובגנזי נסתרות (ח"א סקכ"ט, כתש"ט הוספות אות ק"ו), אמרי פנחס (מועדים אות קס"ה), ליקוטי מוהר"ן (תנינא אות ס"ו), שארית ישראל (ווילעדניק, שער הזמנים פורים ד"ה חייב אינש), מאור ושמש (רמזי שמח"ת ד"ה אתה), הישר והטוב (מוצאי יו"ב), קרן ישועה (ליקוטים מוצאי יו"ב).

הוא מתאמץ תמיד לשוב בתשובה, ומשה רבינו לפני מותו תמיד עסק לחזק ולשמח אידישע קינדער,

ניצוצי אש
מכ"ק מרן רבינו אדמו"ר הקוה"ט זיע"א

הוציא ילד אחד בפיו את "שם ה'". צעק עליו המלמד כי אסור לומר שם הוי' לבטלה. ענה לו הילד: "הרי המלמד לימד אותי כי כשיש שני פינטעלעך (נקודות) - הרי זה שם השם". אמר לו המלמד: "רק כשהם אחד על יד השני, אז הוא שם הוי', אבל אם הם אחד על גבי השני, הוה סוף פסוק.

ומרן מוהר"ד לקח מזה לימוד, שאכן פינטעלעך הוא יו"ד, ואכן כי שני פינטעלעך הם שם השם, אימת? רק כשהם צמודים ביחד אחד ליד השני בשוה, אבל כשאחד הוא קצת למעלה יותר גבוה מעל לשני או אחד מוטה קצת כלפי מטה אין זאת

שובה ישראל עד ה' אלהיך כי כשלת בעונך, קחו עמכם דברים ושבו אל ה', אמרו אליו, כל תשא עון וקח טוב, ונשלמה פרים שפתינו (השע"ד יא-ג)
משל לכפרי אחד, שהיה לו בן בור ובער, שלא יצא מימיו מתחומי הכפר. כשהגיע הבן לפרקו, דיבר בו אביו נבדלות במשפחה כבודה מן העיר הגדולה. ביקשו בני המשפחה לתווה על קנקנו של החתן והזמנה לביקור בעירם. אביו, שידע את נפש בנו, שאינו לא במקרא ולא במשנה ולא בדרך ארץ, וביולה כל ימיו במחיצת פרות ותרגולים, החל ללמדו הליכות ונימוסים. "ראה, בני, כאשר תפגשו בהם, ויקדמו את פניך בברכת שלום עליכם, תשיש את ירך ותענה: עליכם שלום, מה שלומכם? כשישאלו אותך כיצד עברה הנשימה, תאמר: ברוך השם. כשיראו לך את החדר שהקצו בעבורך, תאמר: תודה רבה. כשתלך לנח, תאמר: ערב טוב לכולכם. כשתקום תאמר: צפרא טבא, הערבה עליכם שנתכנס? וכך הלאה, כל מה שאדם מן הישוב אומר ועונה. וברצותו להיות בטוח שהבן לא יאכזב, לא יכשל בלשונו ולא ינקש בשינונו, הורה לחזור על תלמודו מאה פעמים ואחד, עד שיהיו הדברים משוננים בפיו, רהוטים ושגורים על לשונו. החתן דען נסע אל העיר הגדולה והגיע לבית המשפחה, שהיה תומה מכרים וקרובים אשר באו לחזות באורח. הכל הסב ליד שלחנות ערכים בכל טוב, והחתן הופיע. הוא ניגש אל המחונן, בעל הבית, הושיט ידו ואמר בריהויות בוטחות: "עליכם שלום, מה שלומכם, ברוך השם, תודה רבה, ערב טוב לכולכם, צפרא טבא, הערבה עליכם שנתכנס?" פני המחונן החייר, ואילו הנער כבר הושיט ידו לזה שממיו, וחזר על הפזמון, ולזה שליחו וחזר עליו שוב, בשמחה ובעליזות. והנאסים נחלקו לשנים: לחתנים ולבוכים.

והנמשל: עבודת התשובה לא קלה היא. יש לערוך חשבון נפש, יש לאתר את נקודת המכשול ולראות כיצד מתגברים עליה, כיצד משפרים דרך ומתעלים. זו עבודה קשה, איטית וממושכת, שתחלתה בחודש אלול, המשכה בימי הסליחות, בעשרת ימי תשובה, ועד ליום הכיפורים בו מסכמים את עבודת ארבעים הימים בידניים ובתפילות. אבל אלו הנתרים אדישים ושוי נפש בחודש אלול, בימי הסליחות ובעשרת ימי תשובה, ובאים ביום הכיפורים לערוך "תפילות וידוים", חמש תפילות ועשרה ידוים, כמוהם כאותו נער נבער שפתח ואמר בנשימה אחת: עליכם שלום, ערב טוב, בוקר טוב, היו שלום... זהו שאמר הכתוב: **שובה ישראל - עד ה' אלוקיך** - יש לשוב בתשובה עוד לפני שאותה מתייבץ ביום הכיפורים לפני ה' אלוקיך. קודם כל עמך לחשוב נפש ולדעת "כי כשלת בעונך" לאחר מכן "קחו עמכם דברים", תוכל לבוא ולבקש סליחה ומחילה בתפילות היום הקדוש ובידויו, ו"אמרו אליו כל תשא עון". אם כה תעשו - "קח טוב". (הגאון רבי עקב בלנסקי שליט"א)

אם יחודי רצה לכות בדין, העצה, שלפחות שלושה ימים לפני יום כיפור יהא נוהר מחטא, שכן הגמרא (ברכות סא. ב) אומרת: "רשעים יצר הרע שופטין", הרשעים נידונים על ידי היצר הרע עצמו... ושוב ישנו דין, שה' שונא אסור לדון את שונאו. ואיזה שונא - אחרים חז"ל - כל שלא דיבר עמו ג' ימים, וכיוון שאין לו לאדם מגע ומשא עם יצר הרע ואינו מדבר עמו ג' ימים תמימים, הרי דינו הוא כדון "שונא" - ו"שונא אסור לדון". (הרה"ק רבי נפתלי מרחשטיץ זי"ע)

שם ה', אדרבה, הרי הפסק הוא. רק כששני יהודים נאחזים ביחד באחדות ובריעות, אזי יש השראת השכינה. ולפי"ז הרי יש להסביר טעם למה נקרא למחרת יוה"כ"פ בתואר "גאט'ס נאמען", כי במוצאי יו"כ "זענען אלע יודען גלייך" [כל היהודים שוים], שהרי היתה מחילת עוונות, ואף אחד אינו יותר גבוה במעלה על חברו, ע"כ נקרא "גאט'ס נאמען", לכן לא שולטים עוונות בימים האלה שבין יו"כ לחג הסוכות, ולא כן כשמגיע חג הסוכות וכל אחד מכין את עצמו בענין ובמדרגה אחרת ושונה מחברו ברוחניות.

כגון, במצות הד' מינים, לזה יש יותר יפה ולזה פחות, ואין קיום המצוה באותה מדרגה שונה. וענין ההתנשאות שמחזיקים את עצמם אחד גבוה יותר מחברו יכול לשלוט אז. וזהו הענין שדרשו חז"ל (תנחומא אמור כב) עה"פ (ויקרא) "ולקחתם לכם ביום הראשון, ראשון לחשבון עוונות", כי ההתנשאות והגאות הם המביאים לחשבון עוונות, ועלול הדבר להתחיל בהתקרב ובא ימי חג הסוכות, משא"כ למחרת יוה"כ"פ עדיין כולם שוין כאחד לטובה, ולכן נקרא "גאט'ס נאמען", עכ"ל"ק.

**שיחת קודש
המשך מעמ' א'**

ע"ה הי' מוסיף והולך בעבודת ה' ולא עמד לרגע אחד, והלך מדרגא לדרגא, "וילך משה", "וידבר את הדברים האלה", - ותמיד למד תורה ועלה מעלות רמות. "אל כל ישראל" - ר"ל שזכה וזיכה את הרבים, בני ישראל לילך בעקבותיו וללמוד תורה.

גם בדרך המלך ע"ה נאמר (תהילים יט, ג) "יום ליום יביע אומר" וגו', שעלה ונתעלה מיום ליום ביתר שאת ועזר, ואצל כל הצדיקים אמת הי' כל רגע ורגע יקר מפז ומפנינים, וכל רגע בלתי לה לבדו, והלכו תמיד מדרגא לדרגא מוסיף והולך במרומי השגתם,

ויסופר מרבי סעדיה גאון ז"ל אך שתלמידיו ראוהו בוכה ומתאונן ומספק עצמו ביותר ושאלו אותו מה זה ועל מה זה כי עבר חלילה על עבירות מה חמורות, והשיב להם, פ"א נתארתה אצל אדם אשר לא הכירנו ובכ"ז כיבדנו ביותר וסיפק לי כל צרכי כי הי' איש חסד ואוהב אחרים, לאחר ימים אחדים

נודע לו מי אני ואז הרבה בכבודי ביתר שאת ועשה סעודות גדולות לכבודי וכאשר נפרדתי מאתו נפל לרגלי ככה והתחנן שאסלח לו על שלא כבדני כראוי בימים הראשונים בעת שלא ידע מי אני, ומאז נתתי אל לבי הלא בכל יום ויום אני מכיר ומשיג יותר מגדולתו של הקב"ה ונמצא שאתמול עדיין לא הכרתיו וממילא לא עבדתי אותו כראוי ועל דא קא בכינא ומתאונן ושב אל ה' בתשובה. (וילך תשס"ג)

גמר התימה טובה
לכל בית ישראל
הגליון הבא גליון מוגדל ייצא
לקראת חג הסוכות א"ה

בני בנים הזה יכפר עליכם

כי ביום הזה יכפר עליכם
אמרות צדיקים ועובדות נוספה"ק
ליום הכיפורים

קחו עמכם דברים לכל השנה
כתב בעל ה"פלא יועץ" דברים נפלאים על סגולת הימים הנוראים: "מזיו שפעתם של הימים האלה ימשך לאדם לכל השנה, ולפי מה שיתעורר בימים האדירים האלה ויתחנן ליראה את ה', ויעשה גדרים וסייגים לעצמו ויקבל עליו להתנהג גם אחר יום הכיפורים בדרכי התשובה - כך ימצא עזר כנגדו לכל השנה ליראה את ה', ויראת ה' טהורה עומדת לעד, ויעלה במעלות עד אשר יהיה טהור מטומאתו ומצא כדי גאולתו.

סליחה תמידית
בעל תשובה התמרמר והתאונן בפני הרה"ק רבי ישראל מרז'ין זי"ע על שהרבה לפשוע ולמרוד נגד השם יתברך, וגם אחרי ששב בתשובה, חזר לפעמים על העבירות. כיצד - הוא דואג - התקבל עוד תשובתו?
הרגיעו הצדיק בדברי תפילה יום הכיפורים וכה אמר:
הברכה האמצעית שבשמונה עשרה מסתיימת כך: "כי אתה סלחן לישראל ומחנן לשבטי ישראל בכל דור ודור". לכאורה, לפי דקדוק הלשון, היה ראוי לומר: כי אתה סולח לישראל ומחנן לשבטי ישראל? ומה שרצו מתקני התפילה לחזקו ולעודדו, שסליחתו ומחילתו של הקדוש ברוך הוא, אינו ענין חד פעמי, כי אם שדרכו לסלוח ולמחול כל אימת שיחזור יהודי בתשובה. ומצינו בגמרא (ב"מ לג.) שדרשו על הפסוק "כי תראה חמור שונאך רובץ תחת משאו ותדלת מעוזב לו עזוב תעזוב עמו" "רובץ ולא רבצן" כלומר במקרה הוא רובץ עתה תחת משאו אז צריך לעזור לו ולא שרגיל בכך.

ובדקדוק רב אומרים אנו "כי אתה סלחן לישראל ומחנן לשבטי ישראל בכל דור ודור", כי ה' יתברך אומנותו לסלוח ולמחול שוב ושוב.

בושתי ונכלמתי
כשהגיע הגאון רבי חיים מוואלאז'ין זי"ע לפיסקה: "עזרא הסופר אמר לפניך, אלוקים, בושתי ונכלמתי להרים אלקי פני אליך", חזר על כך כמה פעמים בהתרגשות עצומה, ולבסוף נפל והתעלף, כששב להכרתו הסביר: אם עזרא הסופר העיד על עצמו שהוא מתבייש ונכלם להרים את פניו אל הקב"ה, מה אנו נאמרו?.

חסד ה' תלוי ביחול אליו
ביאר מרן הבעש"ט זי"ע את הפסוק: "יהי חסדך ה' עלינו כאשר יחלנו לך", וכה אמר:
חסד ה' שמעיק לנו, תלוי לפי מדת הבטחון שבנו, אם אנו בוסחים באמת - אז אנו מוכבלים הענקה מן השמים, ואם זה מן השפה ולחוש בטחוננו, כי אז יתחנן חסדי ה', תלילה, יהי חסדך ה' עלינו - זה תלוי רק כאשר יחלנו לך באמת ובתמים.

קושיית רב החובל
בתפילת מנחה של יום כיפור, קנה אברך אחד במחיר גבוה את "מפסיר יונה", הוא עלה על כל המתחרים וזכה בה, לאחר מנחה, קרא אליו הרה"ק רבי מאיר מפרמישלאן זי"ע ושאל אותו: ובכן אמור נא אברך, מצאת כבר תשובה לקושייתו של רב החובל? נעץ האברך בצדיק זוג עיניים, ונשאר עומד גבוך ומבולבל: איזו מין קושיא זו?
אמר לו הרבי מפרמישלאן: הרי זה עתה קראו לפניך את הקושיא ששאל רב החובל את יונה: "מה לך גרדם?" מה אתה ישן? קום קרא אל אלוקיך. "מה לך גרדם" - זוהי הקריאה שתתהדד באזנינו ביום הדין, נתעורר כולנו: "קום קרא אל אלוקיך!".

לב נשבר ונדכה אלוקים לא תבזה
ליל יום הכיפורים בבית מדרשו של מרן הבעש"ט הק' זי"ע א"ה היכול אי מו לשער את היראה העצומה, את הדביקות הנוראה ששררה בהיכל? שזן כל נדרי קרב ובא, יהודים רבים מילאו את ההיכל באימה ובחרדה, מצפים לרגעים המרוממים של אמירת כל נדרי, אל העמוד קרב בחיל וברעה הרה"ק רבי זאב וואלף קיצעס זי"ע מבחירי תלמידיו של מרן הבעש"ט, ששימש כשליח ציבור בתפילות יום הכיפורים.

לפתע נשא מרן הבעש"ט את עיניו ונעץ מבט חודר תהומות בפני תלמידו והרים קולו בגערה: "הכיצד מעיז אתה לשמש כשליח ציבור לקהל הקדוש הזה? הרי הנך יהודי פשוט שבפשוטים, נבצר מדעת", והוסיף עוד מילים קשות לעבר תלמידו.

שמע רבי ונחף, ואימה וחרדה נפלה עליו, רצה לעזוב את העמוד מיד ולשוב למקומו, אך מרן הבעש"ט הגיד ראשו כשליח ואילץ אותו להישאר במקומו ולהתחיל את תפילת כל נדרי.

כלב שבור עד דכא, כשברכיו פקות וכל גופו רועד, התפלל רבי ונחף את תפילות היום, תפילותיו שנבעו מעומק לבו הרצוף לוו בקולות בכי, יללות והתייפחויות, כל המע' לווהו מילותיו של רבו הק', והוא חש כחוטא ופושע המע' פניו ומתפלל בפני העמוד.

יום הכיפורים חלף, כמוצאי יום הכיפורים נקרא רבי ונחף אל חדרו של מרן הבעש"ט, בפחד גורא נכנס אל הקודש פנימה, ולגודל הפתעתו, קידם אותו הבעש"ט במאור פנים: "דע לך, כי ראיתי מיד שיד המקטרגים בשמים גוברת, וחששתי שיחתם גזר דין קשה על ישראל, ביקשתי לשבור את לבך כי ידעתי כי "לב נשבר ונדכה אלוקים לא תבזה", ואכן בכיותיך שנבעו מלב נשבר, קרעו את גזר הדין, וכעז"ה תבוא עלינו ועל ישראל שנה טובה!".

להתענג מעיני היום הקדוש
ראוי לו לכל ירא שמים, השש ושמוח לעשות רצון קונו, לקיים את מצוות הצום ביום הכיפורים בשמחה רבה ושביעות רצון, על כך שזוכה לא לעשות רצון אבינו שבשמים, כמבואר בספה"ק **יוד ושוורש העבודה** שמי שזכה לקיים את מצוות אהבת השי"ת, ולבו מלא בהשתוקקות וגעגועים לאבינו שבשמים, לא יצטרע על כך שגאלץ להתנזר מאכילה ושתייה אלא ישוש וישמח בזה כמוצא שלל רב על שהוא זוכה לקיים מצוות עשה של "ועיניכם את נפשתיכם" וע"י זה גורם נחת רוח להקב"ה.

עבודת ה' ביום כיפור מוהו תענוג עצום
ישנה שמחה נוספת הכרוכה בעבודת היום הקדוש הבעל"ט, שבכוחה להפיץ את צער התענית, מלבד אז הנובעת מכפרת העונות, והיא מה שכתב הרה"ק רבי אברהם מטריסק זי"ע שביום קדוש זה מתענג אדם בתענוגים רוחניים עילאיים, בעת ששופך צקון לחשו לאבינו שבשמים ועובד אותו בהשתוקקות וגעגועים. מסיבה זו, אין צורך לאכול ולענג את הגוף, ודי לו בקורת הרוח שיש לנשמתו, שעל ידי גודל הכיסופין והתשוקה שיש לו אז להשי"ת, אז לא יהיה רעב לאכול כלל.

יום הכיפורים מכפר על כל העבירות
אומרים בדרך צחות, שלפיכך נערכו היודיים לפי סדר האותיות א-ב, שאלמלא נסדרו באופן זה, לא היו גומרים לעולם את היודיו.

אמנם לאמיתו של דבר יש לעיין בזה, שבלמא אותם חטאים שנזכרו ביודיו מכפר עליהם הקב"ה, מניין שמזכרים בפיו ומתחרט עליהם, אבל אלו שאינם מוזכרים בסדר היודיו, מה תהא עליהם, ובאיזה אופן ימחקו מספר הזכרונות? ולמרות שכתבו הפוסקים שאם יודע שחטא בחטא שאינו כתוב בסידור, יזכירו בפיו ויתודה עליו, מכל מקום עדיין קשה: הניחא חטאים שנזכר בהם בעת התפילה, אך מה עם אלו שגם בהגיע היום הקדוש לא הצליח להזכר בהם - וממילא אינו יכול להזכירם ולשוב עליהם - באיזה אופן תהיה כפרתם?

על כך הורונו רבותינו ז"ל (זוה"ק ח"ג קצ"ה) שבדוק עד מקום שידו מגעת ודין. עליו לפרט את החטאים הידועים לו, ולהתחרט עליהם מעומק הלב, ואלו גוררים עמו גם את החטאים שנשכחו מלבו, ועל כולם סולח לו הקב"ה.

*
יעזור השי"ת שביום הקדוש הבא עלינו לטובה, נזכה כולנו לתשובה אמיתית מעומק הלב, על שיעיד עלינו יודע תעלומות שלא נגשח לחטוא, ובזכות זה יכפר עלינו הקב"ה לטהר אותנו מכל חטאותינו לפני ה'.

<p>יום ו' י"ב תשרי</p> <p>רבי מנחם מנדל ב"ר דוד מבוהש (תש"ז) רבי אשר ב"ר ארי' מרדכי פריינד מייסד "יד עזרא" (תשס"ד) רבי אברהם המלאך ב"ר דב בער ממזריטש (ה' תקל"ז) יום שב"ק י"ג תשרי - רבי משה יוסף מרדכי ב"ר רפאל ב' שערי המים (תקס"ו) רבי עקיבא איגור ב"ר משה גיש מפוזנא (תקצ"ה) רבי שמואל מהר"ש ב"ר מנחם מנדל מליובאוויטש (תרמ"ג) רבי מנחם מנדל ב"ר יחזקאל פאנעט מדעש, בעל אבני צדק ומעגלי צדק (תרמ"ה) רבי ישראל ב"ר אברהם יעקב מסדיגורא (תרס"ו) - רבי שלום שכנא מפריהוביטש ב"ר אברהם המלאך (תקס"ג) רבי יהודה לייב ב"ר יוסף גרשון הכהן מאנפולין ב' אור הגנוז (תקס"ז) רבי ישראל ב"ר שבתאי הפשטיין מקוויניץ ב' עבודת ישראל (תקע"ה) רבי מרדכי ב"ר יחיאל מיכל מזוועיאל (תרס"א) רבי יוסף צבי ב"ר ישראל דושינסקי מחוסטת-ירושלים (תש"ט)</p>	<p>יום א' י"ד תשרי</p>
--	-----------------------------------

<p>הילולא דצדיקים</p> <p>יום ה' י"א - [גאט'ס נאמען] - רב הונא ברי דמיז וזטרא זרב טובימו, הוא מר בר רב אשי (ר"ז) רבי יצחק ב"ר אשר הלוי משיפדיא תלמיד רש"י הק' מראשוני בעלי התוס' באשכנז (ד' תתצ"ג) רבי אברהם אביש מפפד"מ בעל ברכת אברהם ב"ר צבי הירש ממזריטש (תקכ"ט) רבי דוד ב"ר שמואל הלוי מסטעפן (תקע"א) רבי צבי אריה מאליק ב"ר אברהם לנדא (תקע"ב) רבי יוסף זכריה ב"ר נתן שטרן משאולו ב' שו"ת זכר יחוסף (תוס"ד)</p>	<p>יום א' י"ד תשרי</p>
---	-----------------------------------